

Sygn. akt IV P 908/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Ławnicy: E. Z., M. J.

Protokolant: Agnieszka Mihułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2016 r. we W.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w S.

o przywrócenie do pracy

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej;

III. odstępuje od obciążenia powódki kosztami procesu zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka M. K. pozwem wniesionym w dniu 16 grudnia 2015 r. (data stempla pocztowego, k. 13) skierowanym przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy S., domagała się:

1. uznania dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne,
2. nałożenia zgodnie z art. 477² § 2 k.p.c. w wyroku na stronę pozwaną obowiązku dalszego jej zatrudniania do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy,
3. w przypadku, gdy upłynie okres wypowiedzenia umowy o pracę – przywrócenia jej do pracy na poprzednich warunkach i zasądzenia wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy zgodnie z przepisami k.p. (k. 2-4).

W treści uzasadnienia powódka wskazała, że była zatrudniona u strony pozwanej od dnia 01 lutego 1995 r., na podstawie umowy o pracę, na stanowisku inspektora Urzędu Stanu Cywilnego, z wynagrodzeniem w kwocie 4.392,00 zł miesięcznie.

Następnie powódka zaznaczyła, że do pracy przez nią wykonywanej strona pozwana nie miała żadnych zastrzeżeń ani uwag, a nadto corocznie była jej przyznawana nagroda za wzorowe wykonywanie powierzonych jej obowiązków.

Kolejno wskazała, że pismem datowanym na dzień 09 grudnia 2015 r., które zostało jej doręczone w dniu 10 grudnia 2015 r. strona pozwana wypowiedziała jej umowę o pracę, jako przyczynę wskazując względy ekonomiczne i spowodowane zmniejszeniem kwoty przyznanej dotacji dla Gminy S. na zadania zlecone w zakresie administracji rządowej. Wobec powyższego, powódka podniosła, że strona pozwana w sposób nieprecyzyjny i niekonkretny

wskazała przyczynę wypowiedzenia, a nadto podana przyczyna ma charakter pozorny, natomiast wypowiedzenie ma charakter dyskryminacji osoby, która nabyła prawa emerytalne.

Dalej powódka powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego w zakresie poprawności wskazania w wypowiedzeniu przyczyny, wskazała, że z przedłożonego jej wypowiedzenia w żaden sposób nie wynika, co ma wspólnego zmniejszenie kwoty przyznanej dotacji dla Gminy S. na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej z wypowiedzeniem jej umowy o pracę. Zdaniem powódki w wypowiedzeniu nie wskazano, czy wpływa to na likwidację stanowiska pracy, konieczność zmniejszenia pensji, etatu, a nadto nie wiadomo nawet czy dotyczy to zadań USC czy też innych zadań zleconych wykonywanych przez gminę.

W tym miejscu powódka zaznaczyła, że do jej podstawowych obowiązków należały sprawy związane z wydawaniem dowodów osobistych i meldunków, i sprawy te w dalszym ciągu będą wykonywane przez gminę, zatem nie można mówić by chodziło tu o np. przekazanie tych kompetencji od gminy np. jednostkom powiatu czy też województwa.

Dodatkowo zdaniem powódki istotne w sprawie jest to, że przedmiotowa dotacja była już zmniejszana, czego przykładem jest rok 2014, kiedy to gmina otrzymała kwotę 108.808,00 zł, gdzie w innych latach np. 2013 i 2015 wynosiła około 130.000,00 zł i nie było wówczas mowy o jakichkolwiek zwolnieniach. Powódka podniosła, że otrzymana kwota dotacji nigdy nie pokrywa w całości potrzeb wobec czego gmina zawsze musi dopłacać do zadań zleconych.

Kończąc powódka wskazała, że strona pozwana nie dokonała żadnych zmian w regulaminach dot. jej stanowiska i do dnia złożenia pozwu nie zostały jej jako pracownikowi przedłożone żadne dokumenty związane ze zmianą Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy w S., co świadczy o pozorności powodów zwolnienia.

Dodatkowo wskazała, że dokonane wypowiedzenie odbiera również jako dyskryminację z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego, gdyż jest jednym z ostatnich pracowników urzędu, który pracuje mając tego rodzaju uprawnienia.

Strona pozwana Urząd Miasta i Gminy w S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana, powołując się na liczne orzecznictwo Sądu Najwyższego odnoszące się do wymogu konkretności przyczyny, wskazała, że powódka była zatrudniona na stanowisku inspektora Urzędu Stanu Cywilnego i do jej czynności należały wyłącznie sprawy dotyczące zadań zleconych z zakresu administracji, zatem miała wiedzę, że w/w sprawy finansowane są z budżetu państwa. Wobec tego, zarzut powódki w tym zakresie należy uznać za nieuzasadniony.

Odnosząc się następnie do kwestii rzeczywistego istnienia przyczyny strona pozwana podniosła, iż zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 388 ze zm.) organy gminy wykonują zadania określone w ustawie jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. W świetle natomiast art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 513 ze zm.) – jednostka samorządu terytorialnego wykonująca zadania zlecone z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami otrzymuje z budżetu państwa dotacje celowe w wysokości zapewniającej realizację tych zadań.

Wobec powyższego, strona pozwana wskazała, że pismem z dnia 21 października 2015 r. Wojewoda (...) poinformował ją, że dotacja celowa na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami, tj. finansowanie, nadzór i kontrola realizacji zadań z zakresu administracji rządowej – dowody osobiste, ewidencja ludności, rejestracja zdarzeń stanu cywilnego oraz związanych z obsługą obywateli i wydawania zezwoleń – wyniesie w 2016 r. 88.417,00 zł. Dla porównania w roku 2015 r. dotacja z tego tytułu wyniosła odpowiednio 141.506,00 zł, tj. o 37,52% więcej niż przewidziana na rok 2016 r.

Strona pozwana podkreśliła, że koszty związane z wypłatą wynagrodzeń dla osób realizujących zadania z zakresu administracji rządowej, a zatem i dla pozwanej, szacowane są na rok 2016 na kwotę 493.950,00 zł, co oznacza, że gmina S. będzie musiała dołożyć z własnego budżetu na sfinansowanie tych zadań kwotę 450.533,00 zł w skali roku budżetowego. Nadto strona pozwana zaznaczyła, że dotacja celowa na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej na finansowanie realizacji zadań z zakresu administracji rządowej - dowody osobiste, ewidencja ludności, rejestracja zdarzeń stanu cywilnego, a zatem zadań, z którymi wiążą się bezpośrednio czynności wykonywane przez powódkę, wyniesie w 2016 r. jedynie 68.013 zł.

Mając na uwadze w/w okoliczności strona pozwana podniosła, że nie jest w stanie w dalszym ciągu utrzymać zatrudnienia na obecnym poziomie, jeżeli chodzi o pracowników wykonujących czynności związane z realizacją zadań zleconych z zakresu administracji rządowej i w związku z powyższym zaistniała konieczność racjonalizacji tego zatrudnienia poprzez rozdysponowanie pomiędzy pozostałych pracowników czynności wykonywanych dotychczas przez powódkę.

Następnie strona pozwana zaznaczyła, że powódka wraz z 5 innymi osobami wykonuje czynności związane z realizacją zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jednakże w gronie tych osób tylko ona nabyła prawo do emerytury i dlatego to właśnie ona została wybrana do zwolnienia z pracy w ramach racjonalizacji zatrudnienia. W tym miejscu strona pozwana podniosła, iż w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że spełnienie przez pracownika warunków nabycia prawa do emerytury jest społecznie usprawiedliwioną przesłanką jego wyboru do zwolnienia z pracy w ramach racjonalizacji zatrudnienia i w związku z tym nie może być mowy o jakiegokolwiek dyskryminacji powódki z tytułu osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego.

Nadto strona pozwana wskazała, że powódce była znana przyczyna wyboru jej osoby do zwolnienia z pracy, co przyznaje w swoim pozwie, a zatem nie było konieczne wskazywanie w wypowiedzeniu umowy o pracę tej przyczyny – osiągnięcie wieku emerytalnego.

W piśmie procesowym datowanym na dzień 14 kwietnia 2016 r. strona pozwana podniosła, że w przypadku uznania przez Sąd zasadności powództwa, wnosi o nieuwzględnianie żądania powódki o przywrócenie do pracy z uwagi na jego niecelowość, a to wobec faktycznej likwidacji stanowiska pracy powódki (k. 61).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. K. była zatrudniona u strony pozwanej od dnia 01 lutego 1995 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na stanowisku podinspektora w Urzędzie Miasta i Gminy w S..

Od dnia 01 listopada 2006 r. powódka świadczyła pracę na stanowisku inspektora w Referacie Spraw Obywatelskich, w Wydziale Spraw Obywatelskich i O. Cywilnej.

Bezpośrednim przełożonym powódki była Naczelnik Wydziału.

Do głównych obowiązków powódki należały sprawy związane z wydawaniem dowodów osobistych i meldunków.

Dowód:- umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 01 luty 1995 r., k. 5

- dokumentacja w aktach osobowych powódki,

- przesłuchanie powódki k. 99-100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

W 2007 r. powódka osiągnęła wiek 55 lat, w związku z czym nabyła prawo do wcześniejszej emerytury.

W sierpniu 2013 r. ukończyła 62 lata i od tej daty pobierała częściową emeryturę.

Dowód: - przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Na początku 2015r. Burmistrz Miasta i Gminy S. – S. K., podjął decyzję o połączeniu Urzędu Stanu Cywilnego z Wydziałem Spraw Obywatelskich i O. Cywilnej.

Przyczyny powyższej reorganizacji struktur strony pozwanej miały na celu poczynienie oszczędności w Gminie.

Z uwagi na to, bezpośrednia przełożona powódki - Naczelnik Wydziału Spraw Obywatelskich i O. Cywilnej została przeniesiona na stanowisku zastępcy kierownika Urzędu Stanu Cywilnego.

Wobec tego, po powrocie do pracy ze zwolnienia lekarskiego, na jakim powódka przebywała w okresie od dnia 02 marca 2015 r. do dnia 31 maja 2015 r., powódka od lipca 2016 r. wykonywała pracę w Urzędzie Stanu Cywilnego w S., w dalszym ciągu na stanowisku inspektora.

Zasadniczo zakres obowiązków powódki nie uległ zmianie, gdyż do jej głównych obowiązków należało wykonywanie wszelkich czynności związanych z przyjmowaniem, weryfikowaniem, nanoszeniem, znoszeniem i unieważnianiem dowodów osobistych oraz prowadzenie ewidencji ludności zameldowanych na pobyt stały.

Nadto zgodnie z pisemnym zakresem obowiązków z dnia 08 czerwca 2015 r. do obowiązków powódki należało:

- zawiadomienie szkół o zameldowaniu i wymeldowaniu dzieci (na wnioski),
- udzielanie informacji adresowej w oparciu o ustawę o ochronie danych osobowych,
- prowadzenie całej korespondencji związanej z dowodami osobistymi,
- przyjmowanie wniosków o nadanie numeru PESEL oraz o wystąpienie o nadanie tego numeru dla osób obowiązanych na podstawie innych przepisów do posiadania numeru PESEL,
- obsługa korespondencji napływającej,
- udostępnianie informacji organom ścigania,
- udostępnianie danych i wydawanie zaświadczeń z dokumentacji wydanych dowodów osobistych,
- obsługa zleceń w systemie dowodowym i ewidencyjnym,
- prowadzenie stałego rejestru wyborców i sporządzanie spisów wyborców na potrzeby przeprowadzanych wyborów i referendum na czas nieobecności pracownika strony pozwanej.

Dowód:- pisemny zakres obowiązków powódki z dnia 09 czerwca 2015 r., dokumentacja w aktach osobowych powódki,

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101(płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),

- przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

W Urzędzie Stanu Cywilnego w S. było zatrudnionych pięciu pracowników. Powódka jako jedyna z w/w pracowników miała ustalone prawo do emerytury i pobierała z tego tytułu świadczenie.

Dowód:- zeznania świadka M. P., k. 71,72 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),

- przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Budżet Urzędu Miasta i Gminy w S. uzależniony jest m.in. od dotacji z budżetu państwa, które stanowią 1/5 środków finansowych Gminy.

Etat powódki finansowany był około 20% z dotacji celowych na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami.

W/w dotacje każdego roku były zmienne.

W roku 2013 wyniosły 131.731,00 zł, w 2014 r. - 108.808,00 zł, natomiast w 2015 r. - 141.506,00 zł.

Dowód:- pismo Wojewody (...) z dnia 17 lutego 2015 r. wraz z załącznikami, k. 29 do 31,

- pismo Wojewody (...) z dnia 17 września 2015 r. k. 32,

- zestawienie wydatków strony pozwanej, k. 77,

- dochody strony pozwanej na 2015 r., k. 92,

- wydatku budżetu Miasta i Gminy na lata 2015, 2014, 2013, k. 83 do 94,

- zeznania świadka M. P., k. 71,72 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k.101 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),

- przesłuchanie powódki, k.100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Pismem datowanym na dzień 21 października 2015 r. Wojewoda (...) poinformował Burmistrza Miasta i Gminy S. - S. K. o wysokości dotacji celowych oraz o kwotach dochodów związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami na 2016 r.

I tak dotacje celowe na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej, tj. na finansowanie nadzór i kontrolę realizacji zadań z zakresu administracji rządowej – dowody osobiste, ewidencję ludności, rejestrację zdarzeń stanu cywilnego wyniosły 68.013,00 zł, natomiast na finansowanie nadzór i kontrolę realizacji zadań z zakresu administracji rządowej związanych z obsługą obywateli i z wydawaniem zezwoleń wyniosły 20.404,00 zł.

Łącznie na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej Gmina S. otrzymała kwotę 88.417,00 zł.

W/w kwota była najniższa od kilku lat.

Łączny koszt realizacji zadań zleconych przez stronę pozwaną na 2016r. to 493.950 zł, wobec czego w roku 2016 r. strona pozwana musiała z własnych środków pokryć kwotę w wysokości 405.479zł.

Dowód:- pismo Wojewody (...) z dnia 21 października 2015 r. wraz z załącznikami k. 24 do 26,

- uchwała Nr XVII/105/2015 Rady Miejskiej w S. z dnia 22 grudnia 2015 r. wraz z załącznikiem, k. 33 do 36,

- tabela kalkulacyjna zatrudnienia i funduszu na rok 2016, k. 37,

- wydatki budżetu Miasta i Gminy S. na rok 2016, k. 78 do 82,

- zeznania świadka M. P. k. 71,72 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101, (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),
- przesłuchanie powódki, k.100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Pismem datowanym na dzień 09 grudnia 2015 r. strona pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 marca 2016 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazała „względy ekonomiczne spowodowane zmniejszeniem kwoty przyznanej dotacji dla gminy S. na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej”.

W treści pisma powódka została poinformowana o prawie do wniesienia odwołania do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy we W., w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

Pismo rozwiązujące z powódką umowę o pracę zostało jej wręczone na spotkaniu w dniu 09 grudnia 2015 r., w którym uczestniczył Burmistrz Miasta i Gminy S. – S. K., Sekretarz Miasta i Gminy S. – M. P. i powódka.

W trakcie spotkania powódka odmówiła złożenia podpisu na egzemplarzu wypowiedzenia, co uczyniła dopiero w dniu następnym, tj. 10 grudnia 2015 r.

Dowód: - dokumentacja w aktach osobowych powódki, a w szczególności pismo dot. wypowiedzenia umowy o pracę i notatka służbowa ze spotkania z dnia 09 grudnia 2015 r.,

- przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Z dniem 04 stycznia 2016 r. strona pozwana na podstawie porozumienia stron, rozwiązała umowy o pracę z dwiema pracownikami (...), które miały ustalone prawo do emerytury, tj. z panią H. G. – inspektorem ds. księgowości oraz z panią K. R. – inspektorem w Wydziale Finansowym i Podatków.

W dniu 4 kwietnia 2016 r. strona pozwana ogłosiła nabór na stanowiska urzędnicze w Referacie (...) i Ochrony (...) oraz w Referacie Księgowości w Urzędzie Miasta i Gminy w S..

Na w/w stanowiska strona pozwana zatrudniła nowe osoby.

Dowód:- informacja o wyłonieniu kandydata na stanowisko urzędnicze w Referacie (...) i Ochrony (...) Urzędzie Miasta i Gminy w S., k. 94,

- Zarządzenie Nr 235/16 Burmistrza Urzędu Miasta i Gminy w S. z dnia 04 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia naboru w Referacie (...) i Ochrony (...), k. 95,
- Zarządzenie Nr 234/16 Burmistrza Urzędu Miasta i Gminy w S. z dnia 04 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia naboru w Referacie Księgowości, k. 97,
- informacja o wyłonieniu kandydata na stanowisko urzędnicze w Referacie Księgowości w Urzędzie Miasta i Gminy w S., k. 96,
- zeznania świadka K. R., k. 70,71 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),
- zeznania świadka M. P., k. 71,72 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),

- zeznania świadka H. G., k. 98, 99 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),
- przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101(płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Zarządzeniem z dnia 24 marca 2016 r. Nr 229/16 Burmistrza Miasta i Gminy w S. wprowadzono zmianę w pkt 11 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta i Gminy w S. dot. podziału wydziałów i referatów na stanowiska polegającą na likwidacji z dniem 01 kwietnia 2016 r. stanowiska urzędniczego w Urzędzie Stanu Cywilnego. Obecnie są tam 4 etaty

Stosunek pracy powódki u strony pozwanej uległ rozwiązaniu z dniem 31 marca 2016r.

Na stanowisko powódki nie została zatrudniona żadna inna osoba.

Obowiązki powódki przejęły pozostałe osoby zatrudnione w Urzędzie Stanu Cywilnego.

Dowód:- zarządzenie nr 229/16 z dnia 24 marca 2016 r., k. 62,

- załącznik nr 1 do Zarządzenie nr 229/16 z dnia 24 marca 2016 r., k. 62-64,
- zeznania świadka M. P., k. 71-72 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 06 maja 2016r. k. 73),
- przesłuchanie powódki, k. 100 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103),
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., k. 101 (płyta CD nagrania rozprawy z dnia 12 września 2016r. k. 103).

Strona pozwana z tytułu rozwiązania umowy o pracę z powódką, wypłaciła jej odprawę pieniężną w wysokości 6 miesięcznego wynagrodzenia.

(bezsporne)

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki, liczone wg zasad jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 4.392,00 zł brutto.

Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, k. 38

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

W toku niniejszego procesu powódka domagała się uznania dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, nałożenia zgodnie z art. 477² § 2 k.p.c. w wyroku na stronę pozwaną obowiązku dalszego jej zatrudniania do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy oraz w przypadku, gdy upłynie okres wypowiedzenia umowy o pracę – przywrócenia jej do pracy na poprzednich warunkach i zasądzenia wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy zgodnie z przepisami k.p.

Zauważyć należy, iż w toku procesu powódka podniosła, że podana w wypowiedzeniu przyczyna była ogólna, a nadto nierzeczywista, gdyż faktyczną przyczyną rozwiązania z nią umowy o pracę było posiadanie prawa do emerytury.

Strona pozwana natomiast wniosła o oddalenie powództwa w całości, jednocześnie podnosząc, że w przypadku uznania przez Sąd zasadności powództwa o nieuwzględnianie żądania powódki o przywrócenie do pracy z uwagi na jego niecelowość.

Wobec takiego stanowiska stron, wskazać należy, że istota sporu sprowadzała się do oceny czy przyczyna podana w wypowiedzeniu złożonym powódce była konkretna, prawdziwa i rzeczywista. Zatem, tut. Sąd musiał mieć na względzie, że wskazanie w wypowiedzeniu przyczyny nierzeczywistej może powodować uwzględnienie roszczeń powódki, podobnie jak zbyt ogólne określenie przyczyny wypowiedzenia, uniemożliwiające zweryfikowanie jej prawdziwości. Dodatkowo Sąd musiał ustalić czy wyłączną przyczyną rozwiązania z powódką stosunku pracy stanowiło osiągnięcie przez nią wieku emerytalnego.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, tj. na aktach osobowych powódki, w tym na umowie o pracę na czas nieokreślony z dnia 01 lutego 1995 r., oświadczeniu z dnia 30 października 2006 r., pisemnym zakresie obowiązków powódki z dnia 09 czerwca 2015 r., piśmie Wojewody (...) z dnia 17 lutego 2015 r. wraz z załącznikami, piśmie Wojewody (...) z dnia 17 września 2015 r., zestawieniu wydatków strony pozwanej, dochodów strony pozwanej na rok 2015, wydatkach budżetu Miasta i Gminy S. na lata 2015, 2014, 2013, piśmie Wojewody (...) z dnia 21 października 2015 r. wraz z załącznikami nr 1,2,3, uchwale Nr XVII/105/2015 Rady Miejskiej w S. z dnia 22 grudnia 2015 r. wraz z załącznikiem, tabeli kalkulacyjnej zatrudnienia i funduszu na rok 2016 r., wydatkach budżetu Miasta i Gminy S. na rok 2016, rozwiązaniu umowy o pracę, notatce służbowej ze spotkania z dnia 09 grudnia 2015 r., informacji o wyłonieniu kandydata na stanowisko urzędnicze w Referacie (...) i Ochrony (...) Urzędzie Miasta i Gminy w S., zarządzeniu Nr 235/16 Burmistrza Miasta i Gminy S. z dnia 04 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia naboru w Referacie (...) i Ochrony (...), zarządzeniu Nr 234/16 Burmistrza Miasta i Gminy S. z dnia 04 kwietnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia naboru w Referacie Księgowości, informacji o wyłonieniu kandydata na stanowisko urzędnicze w Referacie Księgowości Urzędu Miasta i Gminy w S., zarządzeniu Nr 229/16 z dnia 24 marca 2016 r. wraz z załącznikiem nr 1, albowiem żadna ze stron w toku procesu skutecznie nie podważyła ich autentyczności ani wiarygodności.

Ponadto dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy istotne były zeznania powołanych do sprawy świadków, tj. H. G., K. R. oraz M. P., które były spójne, logiczne i rzeczowe, a przez to stanowiące wiarygodny dowód w sprawie.

Nadto Sąd oparł się na wyjaśnieniach powódki oraz przesłuchiwanych w charakterze strony pozwanej Burmistrza S. K., gdyż korespondowały one ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Przechodząc do meritum sprawy, wskazać należy, że podstawę prawną roszczenia powódki stanowi treść przepisu art. 44 k.p. zgodnie, z którym pracownik może wnieść odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę do sądu pracy oraz treść art. 45 § 1 k.p., statuującego, że w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Zgodnie z ugruntowanymi zasadami wynikającymi bezpośrednio z Kodeksu pracy, wypowiedzenie umowy o pracę spełniać musi szereg wymogów formalnych, w tym głównie dotyczących jego treści. Jak wynika z treści art. 30 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie.

Nie wykonanie tego obowiązku stanowi naruszenie przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. (wyrok SN z 19.05.1997 r., I PKN 173/97, OSN 1998/8/243; por. też wyrok z 15.04.1999 r., I PKN 9/99, OSN 2000/12/464).

Przyczyna wypowiedzenia powinna być przy tym rzeczywista i konkretna. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000 r. (sygn. akt I PKN 641/99) naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie

wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia bądź, gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika.

Nadto musi to być przyczyna rzeczywista, a nie pozorna. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nieprawdziwej, nierzeczywistej, nieistniejącej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie. Z punktu widzenia obrony praw pracowniczych podanie przyczyny jest niezwykle istotne bowiem ułatwia pracownikowi podjęcie decyzji co do odwołania się do sądu.

Postępowanie dowodowe przed sądem, w zakresie zasadności wypowiedzenia lub istnienia przyczyny rozwiązania, w zasadzie ogranicza się wyłącznie do tego, że pracodawca jest obowiązany wykazać istnienie właśnie tej przyczyny, którą podał pracownikowi.

Wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony może nastąpić tylko z uzasadnionych powodów, które stanowią przesłankę materialnoprawną dopuszczalności wypowiedzenia. Zaznaczyć należy, że Kodeks pracy nie zawiera enumeratywnie wymienionych przyczyn uzasadniających wypowiedzenie umów, jak również nie określa, w jakich wypadkach wypowiedzenie jest nieuzasadnione. W związku z powyższym zasadność wypowiedzenia Sąd bada stosując oceny pozaustawowe, indywidualne dla każdego przypadku.

W tym miejscu wskazać należy, iż w judykaturze jednoznacznie przyjmuje się, że likwidacja stanowiska pracy stanowi rzeczywistą przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę. Powyższe zostało potwierdzone m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 1997 r., w którym wskazał, że „Likwidacja stanowiska pracy w ramach rzeczywistych zmian organizacyjnych, polegających na zmniejszeniu zatrudnienia, uzasadnia wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 1997 r. I PKN 176/97).

Ponadto zaznaczyć należy, iż wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony wyłącznie z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego i nabycia prawa do emerytury należy uznać za naruszające przepisy o wypowiedzeniu umów o pracę, a to wobec tego, że takie działanie należy uznać za dyskryminację (pośrednią) ze względu na płeć oraz dyskryminację (bezpośrednią) ze względu na wiek.

Sąd Najwyższy w uchwale Składu Siedmiu Sędziów z dnia 21 stycznia 2009 r. II PZP 13/08, mającej moc zasady prawnej, podkreślił, że osiągnięcie wieku emerytalnego i nabycie prawa do emerytury nie może stanowić wyłącznej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę (art. 45 § 1 k.p.).

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż złożone powódce wypowiedzenie było prawidłowe pod względem formalnym, bowiem złożone zostało na piśmie (art. 30 § 3 k.p.), zawierało wskazanie przyczyny wypowiedzenia (art. 30 § 4 k.p.) oraz zawierało pouczenie o przysługującym prawie odwołania do sądu pracy (art. 30 § 5 k.p.)

W ocenie Sądu dokonane wypowiedzenie było przy tym uzasadnione, zaś wskazana przyczyna konkretna i rzeczywista.

Strona pozwana jako przyczynę wypowiedzenia wskazała: „względy ekonomiczne spowodowane zmniejszeniem kwoty przyznanej dotacji dla gminy S. na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej”.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że nieuzasadnione jest twierdzenie powódki w zakresie w jakim wskazuje ona, że podana przyczyna była zbyt ogólna, a przez to dla niej niezrozumiała.

Okolicznością bezsporną w sprawie było bowiem to, że Gmina S. łącznie na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej w ramach dotacji celowych otrzymała wyłącznie kwotę 88.417,00 zł. W/w kwota była niższa od kwoty z roku 2015 o ponad 50.000 zł – w roku 2015 dotacja wyniosła 141.506,00 zł.

Sąd podziela stanowisko strony pozwanej, która wskazuje, że do obowiązków powódki należały wyłącznie sprawy dotyczące zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, zatem musiała zdawać sobie sprawę, że prowadzenie w/w spraw finansowane jest z budżetu państwa.

Wobec tego, nie sposób jest uznać, że sformułowanie użyte przez stronę pozwaną mogłoby wywołać u powódki jakiegokolwiek wątpliwości, co do prawdziwości przyczyny. Skoro bowiem powódka wykonywała zadania zlecone, które winny być finansowane z budżetu państwa, to oczywistym jest, że znaczne zmniejszenie dotacji celowych wpłynie na możliwości kadrowe strony pozwanej, która musiałaby sfinansować pozostałe koszty obsługi zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

W tym miejscu szczególnie zaznaczyć należy, iż konkretność wskazanej przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy o pracę (art. 30 § 4 KP) należy oceniać z uwzględnieniem innych, znanych pracownikowi okoliczności uściślających tę przyczynę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1998 r. I PKN 271/98).

Wobec powyższego nie sposób jest uznać, że podana w wypowiedzeniu przyczyna była dla powódki niezrozumiała.

Zatem, jako zasadne jawi się podjęcie rozważań nad prawdziwością podanej w wypowiedzeniu przyczyny.

Zdaniem Sądu bowiem przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia żadnych wątpliwości, co do tego, że w marcu 2016 r. doszło do faktycznej likwidacji stanowiska pracy powódki.

W/w okoliczność wynika przede wszystkim z dołączonych do postępowania dokumentów, tj. z zarządzenia z dnia 24 marca 2016 r. Nr 229/16 Burmistrz Miasta i Gminy w S., z którego wyraźnie wynika, że etat powódki został zlikwidowany.

W/w okoliczność została potwierdzona również przez powołanego do sprawy świadka M. P., który zeznał, że „Tylko powódka otrzymała wypowiedzenie w dziale administracji. Etat został zlikwidowany”, z wyjaśnień przesłuchiwanego w charakterze strony pozwanej Burmistrza Miasta i Gminy S. – S. K., który podał, iż „Jeżeli chodzi o ten Wydział to tylko etat powódki została zlikwidowany”. Nadto nadmienić należy, że obowiązki powódki przejęły pozostałe pracownice.

Co istotne, zeznania powołanych do sprawy świadków, tj. H. G. oraz K. R. były nieprzydatne dla ustalenia okoliczności czy etat powódki podlegał faktycznej likwidacji, a to wobec tego, że w/w osoby w dacie rozwiązania z powódką umowy już nie pracowały. Nadto nieistotny dla niniejszej sprawy jest fakt, iż strona pozwana na miejsce w/w świadków zatrudniła nowe osoby, gdyż z zeznań powyższych świadków wynika jednoznacznie, że zawarły ze stroną pozwaną porozumienie dotyczące rozwiązania stosunku pracy, natomiast powodem rozwiązania stosunku pracy z w/w osobami nie była likwidacja stanowiska pracy.

Owszem z zeznań powołanych do sprawy świadków wynika, że strona pozwana wobec osiągnięcia przez nie wieku emerytalnego nie chciała kontynuować z nimi zatrudnienia, niemniej jednak w/w okoliczność pozostaje nieprzydatna dla oceny naruszenia przez stronę pozwaną przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę, gdyż celem niniejszego postępowania było ustalenie czy etat powódki został faktycznie zlikwidowany.

W tym miejscu Sąd pragnie zaznaczyć, że pracodawca ma prawo do tego, aby np. w celu bardziej racjonalnego wykonywania zadań zakładu i pomniejszania kosztów jego działania zmniejszyć liczbę pracowników i dokonać innego rozkładu zadań, i w takiej sytuacji likwidacja stanowiska nie jest pozorna (por. ostatnio wyrok SN z dnia 3 września 2013 r., I PK 41/130).

Nadto Sąd pragnie zaznaczyć, że nie jest uprawniony do oceny zasadności, czy racjonalności wprowadzanych u pracodawcy zmian organizacyjnych, w tym także polegających na zmniejszaniu stanu zatrudnienia. Dla oceny rzeczywistości przyczyny wypowiedzenia istotne jest tylko to, czy zmiany takie nastąpiły, co w niniejszej sprawie niewątpliwie miało miejsce (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., (...) 780/00, Lex nr 558276).

Nadto zaznaczyć należy, że w toku procesu strona pozwana wielokrotnie podkreślała, iż nabycie prawa do emerytury przez powódkę stanowiło kryterium doboru do jej zwolnienia. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż w judykaturze podkreśla się, że spełnienie przez pracownika warunków nabycia prawa do emerytury jest społecznie

usprawiedliwioną przesłanką jego wyboru do zwolnienia z pracy w ramach racjonalizacji zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.12.2003 r., sygn. akt I PK 80/03).

Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach wielokrotnie podkreślał, że wytypowanie do zwolnienia pracownika, który po rozwiązaniu stosunku pracy ma zapewnione środki utrzymania w postaci świadczeń emerytalnych, do których jest uprawniony, stanowi humanitarne i słuszne kryterium wyboru pracownika do zwolnienia z pracy, gdyż nie pozbawia pracy i środków utrzymania tych, którzy nie mają żadnego zabezpieczenia materialnego. W takich sytuacjach wiek jest usprawiedliwionym kryterium dyferencjacji, nie może być zatem uznany za kryterium dyskryminujące (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 września 1997 r., I PKN 246/97, OSNAPiUS 1998 nr 12, poz. 360; z dnia 18 lutego 1999 r., II UKN 493/98, OSNAPiUS 2000 nr 8, poz. 325; z dnia 08 czerwca 1999 r., I PKN 105/99, OSNAPiUS 2000 nr 17, poz. 641; z dnia 15 października 1999 r., I PKN 111/99, OSNAPiUS 2001 nr 5, poz. 143, z dnia 23 stycznia 2001 r., I PKN 209/00, (...) 2002 nr 19, poz. 457, z dnia 03 grudnia 2003 r., I PK 80/03, OSNP 2004 nr 21, poz. 363).

Wobec powyższego, należało uznać, że etat powódki został faktycznie zlikwidowany, a jej obowiązki przejęły pozostałe pracownicy. Co istotne, osiągnięcie przez powódkę wieku emerytalnego i pobieranie z tego tytułu częściowej emerytury stanowiło jedynie kryterium doboru pracownika do rozwiązania z nim umowy o pracę i nie może zostać uznane za dyskryminujące.

Z tych względów, Sąd oddalił powództwa, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku kierując się zasadą z art. 102 k.p.c. wskazującego, iż w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, odstąpił od obciążenia powódek kosztami procesu.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie III wyroku znajduje oparcie w art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 623).

W toku postępowania powódka była zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy. Żądanie pozwu podlegało w całości oddaleniu, w związku z czym nie budzi wątpliwości, iż powódka jest stroną, która - w rozumieniu art. 98 k.p.c. - proces przegrała, co winno uzasadniać obciążenie jej kosztami postępowania. Z dyspozycji art. 113 cyt. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. wynika jednak, iż nie istnieją podstawy do obciążenia kosztami strony, zwolnionej od kosztów postępowania, która proces przegrała.

Dla tych motywów orzeczono jak w sentencji wyroku.